

спомагателни войски отъ македонскитѣ данъкоплатци (тракийцитѣ, пеониянитѣ, трибаллитѣ, одризитѣ, иллирийцитѣ и тессалийцитѣ) и съюзници (гръцитѣ) — и 3) съ наемни войски, както гръцки, тъй и измежду нѣкои тракийски, иллирийски и други племена, останали независими отъ македонцитѣ.

И тъй: 1-о ядрото и главната сила на македонската армия се съставлявали отъ най отбраната, добрата и надѣжната част на природнитѣ македонци — царскитѣ тѣлохранители и постоянната войска, и 2-о въобще по състава си отъ племена храбри, войнственни, чужди на разврата и пороцитѣ на гръцитѣ, и напълно покорни на волята на македонския царь — вождь, македонската армия значително прѣвѣсхождала армиитѣ на гръцкитѣ републики, съставени по онова врѣме до нѣкъждѣ отъ войнственни граждани, но повечето отъ користолюбиви, буйни и своеволни наемници.

Отъ гръцкитѣ и римскитѣ историци може, мислимъ, да се заключи, че Филиппъ въвелъ въ Македония една правилна система за наборитѣ и, че съ тѣзи цѣль, а сжщо и за по-

голъмо улеснение въ военното управление, той раздѣлилъ Македония на извѣстно число военни окржзи.

Правилното военно устройство, което македонското царство дължало на Филиппа, напълно се развило и утвърдило още при царуването на този Господарь, благодарение на мждритѣ му мѣропрития, и на постоянната му, дѣятелна за него грижа, и то се запазило неизменно и при Александра Великий. Като стѣпилъ на македонския прѣстолъ (336), Александръ Великий намѣрилъ вече Македония силна и прѣвѣсходно устроена въ военно отношение държава и само увеличилъ численната сила на македонската армия въобще и на македонскитѣ постоянни войски особено, и учрѣдилъ нѣкои нови, отборни дружини, по важни отъ които били иппаспиститѣ и аргираспидитѣ. (гл. по долу). Състава на македонската армия при него билъ сжщия, както и при Филиппа, съ тѣзи само разлика, че въ войната съ персийцитѣ, освѣнъ показанитѣ по горѣ войски, влизали още и азиатски войски събирани въ завоюванитѣ области на персийското царство.

§ 3.

Разнитѣ родове войски и тѣхното въоръжение.

Македонската армия се отличавала съ прѣвѣсходенъ, въ правилна съразмѣрность, съставъ отъ всичкитѣ родове войски, различни и по въоръжение, и по начина на дѣйствиата. Главни и най добри отъ тѣхъ били тѣжката и срѣдната пѣхота и конница; — а легкитѣ пѣши и конни войски били второстепенни, спомагателни.

Пѣхотата съставлявали: 1) тѣжката — *песетеригъ*, *иппаспиститъ* и *македонската фаланга*, 2) срѣдната

— *аргираспидитъ* и *пелтаститъ*, и най послѣ 3) легката — тракийскитѣ, агрийскитѣ, пеонийскитѣ и иллирийскитѣ стрѣлци и пращници.

Песетеригъ (пѣши братя, съобщници или сподвижници на царя) при Филиппа, на брой 3.000 души, се изваждали отъ шестъ опрѣдѣлени за това окржга отъ Македония и се раздѣляли на сжщо толкова дружини или части, всѣка отъ по 500 души.

Иппаспиститѣ при Александра Ве-